

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1998

Julkaistu Helsingissä 22 päivänä toukokuuta 1998

N:o 342—345

SISÄLLYS

N:o		Sivu
342	Laki yleisistä teistä annetun lain muuttamisesta	1131
343	Laki merimiesten vuosilomalain muuttamisesta	1140
344	Sisäasiainministeriön päätös kuntajaon muuttamisesta Rantsilan ja Lumijoen kuntien välillä sekä Muhoksen ja Tyrnävän kuntien välillä	1142
345	Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös räjähdysvaarallisiin ilmaseoksiin tarkoitetuista laitteista ja suojausjärjestelmistä annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen 15 §:n muuttamisesta	1144

N:o 342

Laki

yleisistä teistä annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 15 päivänä toukokuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan yleisistä teistä 21 päivänä toukokuuta 1954 annetun lain (243/1954) 29—32 §, 5 luvun otsikko sekä 35, 35 a, 36—39, 50, 51, 80, 81, 103 ja 103 a §,

sellaisina kuin niistä ovat 29 § laissa 404/1963, 30 § osaksi laissa 137/1995, 35 § viimeksi mainitussa laissa ja laissa 774/1991, 35 a § laissa 51/1981, 37 ja 80 § laissa 44/1971, 38 § osaksi mainitussa laissa 137/1995, 50 ja 51 § viimeksi mainitussa laissa, 103 § mainitussa laissa 44/1971 ja laissa 110/1979 ja 103 a § laissa 1022/1993,

muutetaan 3 §:n 1 ja 2 momentti, 16 §, 3 luvun otsikko, 24, 25, 25 a ja 26—28 §, 4 ja 6 luvun otsikko, 43 §, 8 luvun otsikko, 52 §, 9 luvun otsikko, 61—75, 78 ja 79 §, 12 luvun otsikko, 100 §:n 1 kohta sekä 105—107 §,

sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 1 ja 2 momentti mainitussa laissa 51/1981, 24 § laissa 1196/1994, 25 a § laissa 476/1994, 26 § osaksi mainituissa laeissa 44/1971 ja 51/1981, 52 § laissa 310/1967 ja mainituissa laeissa 44/1971 ja 137/1995, 62 § osaksi laissa 334/1988, 66, 73, 75 ja 78 §, 100 §:n 1 kohta ja 105 § mainitussa laissa 137/1995, 67 § osaksi laissa 32/1970, 70 § mainitussa laissa 334/1988, 106 § mainituissa laeissa 51/1981 ja 137/1995 ja 107 § mainituissa laeissa 310/1967 ja 137/1995, sekä

lisätään lakiin uusi 24 a—24 c, 26 a, 27 a ja 52 a §, laista mainitulla lailla 137/1995 kumotun 76 ja 77 §:n tilalle uusi 76 ja 77 § sekä lakiin uusi 105 a § seuraavasti:

3 §

Tiehen kuuluvat ajorata ja muut liikenne-
radat, kuten jalkakäytävä ja polkupyörätie,
sekä niiden säilymistä ja käyttämistä varten
pysyvästi tarvittavat alueet, rakenteet ja lait-
teet, kuten piennar, luiska, pengermä, oja,
keski-, väli- ja rajakaista, kohtaamis-, kään-

tymis- ja pysähdyspaikka, tiehen välittömästi
liittyvä vähäinen varasto- tai pysäköimisalue
sekä valaistuslaitteet ja liikennevalot, kaide,
rumpu, silta, meluste, riista-aita, lautta lai-
tureineen ja väylineen, laivalaituri ja varal-
kupaikka, joka on määrätty tiehen liitettä-
väksi, sekä tiemerkki. Tiehen kuuluu myös

HE 240/1997
LiVM 1/1998
EV 25/1998

alue, joka tarvitaan valtakunnan rajan ylittävästä tieliikenteestä aiheutuvaa tulli- ja pasintarkastusta varten.

Teihin kuuluviksi luetaan niiden liitännäisalueina pysyvästi tarvittavat:

- 1) tienpitoaineen ottopaikat;
- 2) tienpitoa varten tarpeelliset erityiset rakennus- tai varastoalueet;
- 3) tien käyttäjien tarpeeseen varatut yleiset pysäköimis- ja kuormausalueet;
- 4) alueet, jotka ovat tarpeen tien käyttäjien lepoa ja ravitsemista tai ajoneuvojen huoltoa varten (*levähdysalueet*); sekä
- 5) muut tienpitoa tai liikennettä varten tarpeelliset alueet, kuten tien tai liikenteen ympäristölle aiheuttamien haittojen vähentämiseksi tai riista-aitojen rakentamiseksi tarvittavat alueet, sekä tien käyttäjien jätehuoltoon tarvittavat alueet.

16 §

Yksityinen tie, katu tai rakennuskaavatie voidaan muuttaa yleiseksi tieksi 7 ja 8 §:ssä säädetyin edellytyksin. Niiden alueisiin tienpitäjälle syntyy 61 §:n 1 momentissa mainittu tieoikeus siitä ajankohdasta lukien, kun ne muuttuvat yleiseksi tieksi.

Yksityisellä tiellä tarkoitetaan tässä laissa myös sellaista yksityiseen tiehen verrattavaa tietä tai liittymää, johon yksityisistä teistä annettua lakia (358/1962) ei sovelleta.

3 luku

Tiesiain käsittely ja tiensuunnittelu

24 §

Yleisen tien suunnitelmat hyväksyy ja yleisen tien tekemisestä, yksityisen tien, kadun tai rakennuskaavatie muuttamisesta yleiseksi sekä yleisen tien ja liitännäisalueen lakkauttamisesta tai liitännäisalueen käyttötarkoituksen muuttamisesta päättää valtioneuvosto tai tielaitos sen mukaan kuin asetuksella säädetään. Yleisen tien päätekohtasta asema-, rakennus- tai rantakaava-alueella päättää alueellinen ympäristökeskus sen mukaan kuin asetuksella säädetään.

Paikallisten muuttamisesta maantiekseksi ja maantien muuttamisesta paikallistiekseksi päättää tielaitos.

24 a §

Ennen tiesuunnitelman tekemistä on laadittava yleissuunnitelma, jolleivät hankkeen

vaikutukset ole vähäiset tai tien sijaintia ja sen vaikutuksia ole jo riittävässä määrin ratkaistu lainvoimaisessa asema-, rakennus- tai rantakaavassa tai vahvistetussa yleiskaavassa. Yleissuunnitelma on laadittava aina, kun kysymys on moottori- tai moottoriliikenteen rakentamisesta tai niiden merkittävästä parantamisesta.

24 b §

Yleissuunnitelmassa on esitettävä tien liikenteelliset ja tekniset perusratkaisut, tien likimääräinen sijainti, sen vaikutukset ja alustava kustannusarvio.

24 c §

Yleissuunnitelma on ohjeena tiesuunnitelmaa laadittaessa. Kun yleissuunnitelma on lainvoimainen ja sitä koskeva päätös on annettu tiedoksi, on käsiteltävässä lupahakemusta uudisrakennuksen rakentamiseksi katsottava, ettei luvan myöntämisellä vaikeuteta yleissuunnitelman toteuttamista (*rakentamisrajoitus*). Jos rakennusluvan myöntämisedellytykset muutoin ovat olemassa, on lupa myönnettävä, jos sen epäämisestä aiheutuisi hakijalle huomattavaa haittaa eikä tielaitos lunasta aluetta tai suorita haitasta korvausta.

Rakentamisrajoitus on voimassa siihen saakka, kunnes yleissuunnitelman hyväksymispäätös on rauennut 28 §:n 1 tai 2 momentin mukaisesti.

25 §

Ennen tien tekemistä on laadittava ja hyväksyttävä tiesuunnitelma. Kun on kysymys vähäisestä tien parantamisesta, tiesuunnitelman tekeminen ei kuitenkaan ole tarpeen, jos hanketta varten ei oteta lisäaluetta tai jos kiinteistön omistaja tai omistajaan verrattava haltija, jonka maata lisäalueeksi otetaan, on antanut tähän kirjallisen suostumuksensa.

Tiesuunnitelma voidaan laatia myös vain tiealueen määrittämiseksi, liitännäisalueen perustamiseksi tai yleiseen tiehen liittyviä yksityisiä teitä ja liittymiä koskevaksi.

25 a §

Ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetussa laissa (468/1994) tarkoitettua tiehanketta koskevaan yleissuunnitelmaan tai, jos sitä ei laadita, tiesuunnitelmaan on liitettävä kyseisen lain mukainen arviointiselostus. Siltä osin kuin selostukseen sisältyy tämän lain säännösten soveltamiseksi tarpeelli-

set tiedot ympäristövaikutuksista, ei samaa selvitystä vaadita uudestaan.

Yleis- ja tiesuunnitelmasta on käytävä ilmi, miten 1 momentissa tarkoitettu arviointi on otettu suunnitelmassa huomioon.

Jos yleissuunnitelmaan on sovellettu ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain mukaista arviointimenettelyä, ei sitä enää sovelleta yleissuunnitelman mukaisen tiesuunnitelman laatimiseen.

26 §

Uuden tien rakentamista koskevassa tiesuunnitelmassa on osoitettava tien suunta ja poikkileikkaus niin, että tiealue voidaan tarvittaessa merkitä maastoon. Jos tie on tarkoitettu moottoritieksi, moottoriliikennetieksi tai muuksi sellaiseksi tieksi, jolla vain tietynlainen liikenne on sallittu, on siitä määrättävä tiesuunnitelmassa. Suunnitelmasta tulee myös käydä ilmi, varataanko ja miten maata tien vastaista leventämistä varten.

Mitä 1 momentissa säädetään, on soveltuvin osin noudatettava, kun kysymys on tiesuunnitelman laatimisesta sellaista tien parantamista varten, josta aiheutuu tiealueen muutos. Milloin tie sen suuntaa muutettaessa vanhan suunnan osalta jää edelleen yleiseksi tieksi, tästä on määrättävä tiesuunnitelmassa.

Tiesuunnitelmasta tulee käydä ilmi myös liitännäisalueet, joihin perustetaan tieoikeus. Jos tien tekemisen yhteydessä on tietyön ajaksi tarpeen perustaa oikeus tienpitoaineen ottamiseen rajoitettuun määrään, tietyön aikana syntyvien maa-ainesten läjittämiseen, alueen käyttämiseen majoitus-, varasto- tai muuna sellaisena alueena taikka oikeus tienpitoa varten tarvittavan yksityisen tien käyttöön tai tekemiseen, voidaan tästä määrätä tiesuunnitelmassa, jossa on osoitettava tarkoitukseen tarvittava alue tai tie. Mitä tässä on sanottu oikeudesta yksityisen tien käyttöön tai tekemiseen tietyön aikana, koskee myös liitännäisalueen käyttöä varten pysyvästi tarvittavia yksityisiä teitä.

Tien liikenneturvallisuuden ja välityskyvyn edistämiseksi tiesuunnitelmassa voidaan asema-, rakennus- ja rantakaava-alueen ulkopuolella antaa määräyksiä tai kieltoja yksityisten teiden liittämistä yleiseen tiehen tai sen osaan ja sille johtavien liittymien käyttämisestä. Jos tiesuunnitelmassa kielletään käyttämästä ennestään olevaa yksityisen tien liittymää, on uuden kulkuyhteyden järjestämisestä määrättävä tiesuunnitelmassa, jolloin

voidaan tarpeen mukaan määrätä tehtäväksi yksityinen tie tai liittymä taikka perustettavaksi oikeus ennestään olevaan yksityiseen tiehen tai 33 §:n mukaan yleisenä tienä lakautettuun tai lakkaavaan tiehen tai tieosaan.

Jos tie- tai liitännäisalueen kuivattamiseksi on tarpeen perustaa oikeus laskuojan pitämiseen toisen maalla tai oikeus johtaa vettä toisen ojaan tai puroon, on tästä määrättävä tiesuunnitelmassa, jossa on osoitettava laskuojaksi tarvittava alue.

Tiesuunnitelmaan on liitettävä arvio tien tekemisestä aiheutuvista kustannuksista.

26 a §

Yleis- ja tiesuunnitelmaa laadittaessa on maanomistajille ja muille asianosaisille sekä niille, joiden asumiseen, työntekoon tai muihin oloihin suunnitelma saattaa vaikuttaa, varattava tilaisuus joko kirjallisesti tai suullisesti lausua mielipiteensä asiasta siten kuin asetuksella säädetään.

Yleis- ja tiesuunnitelman hyväksyy 24 §:ssä mainittu viranomais, sitten kun kiinteistön omistajille ja muille, joiden etua tai oikeutta suunnitelma voi koskea, on varattu tilaisuus muistutusten tekemiseen suunnitelmasta siten kuin asetuksella säädetään. Jos yleis- tai tiesuunnitelma aiheuttaa tarpeen muuttaa lainvoimaista asema-, rakennus- tai rantakaavaa taikka vahvistettua seutu- tai yleiskaavaa, ei suunnitelmaa saa hyväksyä ennen kuin kaavan muutos on hyväksytty tai vahvistettu, ellei kaavan muutos ole vähäinen.

27 §

Tiesuunnitelma on laadittava siten, että sitä voidaan tietä tehtäessä noudattaa tekevästi siihen olennaisia muutoksia. Pienehköjen muutosten tekemisestä tiesuunnitelmaan sitä toteutettaessa säädetään asetuksella.

27 a §

Jos hyväksyttyä yleis- tai tiesuunnitelmaa on tarpeen muuttaa eikä kysymys ole 27 §:ssä tarkoitettusta pienehköstä tiesuunnitelman muutoksesta, on soveltuvin osin noudatettava, mitä tässä laissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä uudesta yleis- ja tiesuunnitelmasta säädetään.

28 §

Tiesuunnitelman laatiminen on aloitettava kahdeksan vuoden kuluessa sen vuoden

päättymisestä, jona hankkeesta laadittu yleissuunnitelma on hyväksytty. Muuten yleissuunnitelman hyväksymispäätös raukeaa. Tiesuunnitelman laatimisen aloittamisesta säädetään asetuksella.

Yleissuunnitelman hyväksymispäätös raukeaa myös, kun sen perusteella laadittu tiesuunnitelma on hyväksytty ja hyväksymispäätös on saanut lainvoiman.

Päätös tiesuunnitelman hyväksymisestä raukeaa, jos tietyötä ei ole aloitettu ennen kuin neljä vuotta on kulunut sen vuoden päättymisestä, jona tiesuunnitelma on hyväksytty. Erityisistä syistä valtioneuvosto voi pidentää määräaikaan enintään neljällä vuodella. Tietyö katsotaan alkaneeksi, kun tietarkoituksiin tarvittava alue on otettu tienpitäjän haltuun 62 §:n mukaisesti.

4 luku

Tieoikeuden lakkaaminen

6 luku

Tienvarsia koskevat maankäyttörajoitukset

43 §

Kun tiesuunnitelma on hyväksytty ja hyväksymispäätös on saatettu tiedoksi 106 §:n mukaisesti, on rakennuksia rakennettaessa tietarkoituksiin tarvittavalla alueella sekä 41 §:ssä mainituilla alueilla vastaavasti noudatettava, mitä sanotussa pykälässä säädetään rakennuksen pitämisestä tien vier-, suoja- ja näkemäalueella.

8 luku

Järjestystä ja liikenneturvallisuutta koskevia säännöksiä

52 §

Edellä 26 §:n 4 momentissa mainitun kielon estämättä tiepiiri voi, milloin muuttuneet olosuhteet tai muu erityinen syy antaa siihen aiheita, sallia yksityisen tien liittämisen kielon alaiseen tiehen tai kielletyn liittymän käyttämisen, jos kiinteistön tarkoituksenmukainen käyttö sitä vaatii ja liittymästä ei aiheudu vaaraa liikenneturvallisuudelle tai vaaraa harkitaan vähäiseksi.

Yksityisen tien liittämiseen sellaiseen yleiseen tiehen, jolle ei ole annettu 26 §:n 4 momentin mukaista kieltoa, tarvitaan tiepiirin lupa. Lupa, johon voidaan liittää tarpeel-

lisia ehtoja, on myönnettävä, jos liittymä on tarpeen kiinteistön käyttämiseksi ja liittymä sekä sen sijainti on sellainen, ettei liikenneturvallisuus sen takia vaarannu.

Ne rakenteet ja laitteet yleisen tien tiealueella, jotka ovat tarpeen yksityisen tien liittämiseksi yleiseen tiehen, on yksityisen tien pitäjä velvollinen tekemään ja pitämään kunnossa tiepiirin ohjeiden mukaan sillä tavoin, ettei niistä ole vaaraa yleisen liikenteelle tai sen kunnossapidolle. Jos ennestään olevasta yksityisen tien liittymästä aiheutuu vaaraa liikenteelle, yksityisen tien pitäjä on velvollinen tiepiirin ohjeiden mukaan muuttamaan liittymän sellaiseksi, että siitä aiheutuva vaara poistuu tai vähenee. Jos yksityisen tien pitäjä laiminlyö tässä mainitun velvollisuutensa, voi tiepiiri tehdä mainitut työt yksityisen tien pitäjän kustannuksella.

Jos yleinen tie tehdään siten, että se katkaisee ennestään olevan yksityisen tien tai jos yleistä tietä levennetään, korotetaan tai alennetaan niin, että pääsy sille ennestään olevalta yksityiseltä tieltä huomattavasti vaikeutuu, on yleisen tien pitäjän tehtävä kustannuksellaan yksityisen tien johtamiseksi yleisen tien poikki tai sen liittämiseksi yleiseen tiehen tarvittavat työt tarvittavine laitteineen. Mitä tässä momentissa säädetään yksityisestä tiestä, koskee myös rakennuskaavatietä ja katuja, jollei tielaitoksen ja kunnan kesken toisin sovita.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, ei koske moottori- eikä moottoriliikenneteitä, joille pääsystä yleiseltä tai yksityiseltä tieltä voidaan määrätä vain tiesuunnitelmassa.

Mitä tässä laissa säädetään yksityisen tien liittämisestä yleiseen tiehen tai sille johtavan yksityisen tien käyttämisestä, koskee soveltuvin osin myös yksityisen tien tekemistä hyväksytyt tiesuunnitelman mukaiselle tiealueelle. Kuitenkin saa 26 §:n 4 momentin ja tämän pykälän 2 momentin säännösten estämättä tiepiirin ohjeiden mukaan tehdä muuhun yleiseen tiehen kuin moottori- tai moottoriliikennetiehen sellaisen liittymän, jota käytetään yksinomaan maa- tai metsätalousajoon (*maatalousliittymä*), jollei siitä aiheudu huomattavaa vaaraa liikenneturvallisuudelle.

52 a §

Tiesuunnitelman toteuttamisen jälkeen ja tien tekemisen yhteydessä väliaikaisena järjestelynä sitä ennenkin, jos tienpitövi-

ranomainen katsoo sen välttämättömäksi ja hyväksyttävä korvaava kulkuyhteys on järjestetty, voidaan tiesuunnitelmassa kielletty liittyminen poistaa tai sen käyttö estää tienpitoviranomaisen toimesta.

9 luku

Alueiden hankkiminen ja korvaukset

61 §

Alueiden lunastaminen ja tieoikeus

Tietarkoituksiin tarvittavien alueiden käyttöoikeuden ja tiesuunnitelmassa osoitettujen erityisten oikeuksien lunastamisessa on noudatettava, mitä kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta annetussa laissa (603/1977), jäljempänä lunastuslaki, säädetään, jollei tästä laista muuta johdu. Tienpitäjälle tulevaa pysyvää käyttöoikeutta kutsutaan tieoikeudeksi. Hyväksytty tiesuunnitelma, joka on saanut lainvoiman tai on pantavissa täytäntöön valituksesta huolimatta, taikka edellä 25 §:n 1 momentissa tarkoitettu kirjallinen suostumus tuottaa oikeuden lunastuksen toimeenpanoon.

Lunastuslain mukaista lunastustoimitusta kutsutaan tässä laissa yleistietoimitukseksi. Sen kustantaa tienpitäjä.

Toimitusinsinööri voi suorittaa yleistietoimituksen ilman uskottuja miehiä, jos kukaan asianosaisista ei sitä vaadi eikä toimituksessa ole kysymys korvauksista.

62 §

Haltuunotto

Tietarkoituksiin tarvittavat alueet otetaan tienpitäjän haltuun yleistietoimituksessa pidettävässä haltuunotokatselmuksessa. Haltuun otettaessa tienpitäjälle syntyy 61 §:n 1 momentissa mainittu tieoikeus ja alueita saadaan käyttää tiesuunnitelmassa osoitettuihin tarkoituksiin toisella kiinteistöön olevan oikeuden estämättä. Tiesuunnitelmassa osoitettu yksityisen tien tai liittymän tekemistä varten tarvittava alue otetaan tienpitäjän haltuun siksi ajaksi kunnes sanottu tie tai liittymä on tehty.

63 §

Yleistietoimituksen pitäminen erinäisissä tapauksissa

Yleistietoimitus on pidettävä myös, kun yksityinen tie, katu tai rakennuskaavatie on muutettu yleiseksi tieksi.

Ennestään olevaan kuuluvan tie- tai liitännäisalueen rajan määrittämiseksi voidaan tienpitäjän tai maanomistajan hakemuksesta pitää yleistietoimitus. Tällaisessa toimituksessa voidaan määrätä korvaus tien tai liitännäisalueen leventymisen aiheuttamista menetyksistä.

Milloin yleinen tie tehdään tai maata otetaan tien liitännäisalueeksi sillä tavoin, että katkaistaan ennestään oleva yksityinen tie ja tämä sen johdosta on johdettava toisen kiinteistön alueen kautta, taikka kun 26 §:n 4 momentissa mainitun kiellon johdosta tiesuunnitelmassa osoitetaan uudet kulkuyhteydet, on niiden toteuttamiseksi tarvittaessa pidettävä yleistietoimitus. Tällaisessa toimituksessa voidaan sen lisäksi, mitä tässä luvussa säädetään, tarpeen mukaan käsitellä ja ratkaista yksityisistä teistä annetussa laissa tietoimituksessa käsiteltäviksi ja ratkaistaviksi säädettyt asiat.

64 §

Lunastuskohteen vahvistaminen

Yleistietoimituksessa on lunastuksen kohde vahvistettava tiesuunnitelman tai 25 §:n 1 momentissa tarkoitetun maanomistajan kirjallinen suostumuksen perusteella, tarvittaessa tienpitoviranomaisen osoituksen mukaan.

65 §

Tilusjärjestely

Jos tie tehdään tai maata otetaan tien liitännäisalueeksi siten, että tilusten pirstoutumisen vuoksi tai muusta sellaisesta syystä aiheutuu huomattavaa haittaa kiinteistön tai sen osan käyttämiselle, voidaan, jos haitta voidaan poistaa tai sitä olennaisesti vähentää, kiinteistöjen kesken toimittaa tilusten vaihtoa tai, jos siihen on erityistä syytä, rahana suoritettavaa täyttä vastiketta vastaan siirtää kiinteistöön vastikemaaksi tiluksia muusta kiinteistöstä. Jos vaihdettavien alueiden arvot eivät vastaa toisiaan, korvataan

niiden ero rahalla. Tällainen tilusjärjestely voidaan suorittaa myös, jos edellä mainittua haittaa aiheutuu 41 §:ssä säädetyn kiellon johdosta tai yksityisten teiden liittymien tai niitä koskevien kulkuyhteyksien järjestelyn toteuttamisen vuoksi. Tilusjärjestely ei saa aiheuttaa muille asianosaisille huomattavaa vahinkoa tai haittaa eikä vaikeuttaa asema-, rakennus- tai rantakaavan tai niiden nojalla annettujen määräysten toteuttamista.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun tilusjärjestelyyn ei vaadita omistajan eikä sen suostumusta, jolla on kiinteistöön panttioikeus, vuokraoikeus tai muu sellainen erityinen oikeus. Asianosaisten suostumuksella yleistietoimituksessa voidaan tien tekemisen vuoksi tarpeellisen ja tarkoituksenmukaisen tilusjärjestelyn aikaansaamiseksi suorittaa muitakin kuin 1 momentissa tarkoitettuja tilusvaihtoja ja alueen siirtämisiä. Järjestelyn alainen alue vapautuu siihen kohdistuneesta panttioikeudesta ja, jos järjestelyssä niin määrätään, myös muusta sitä rasittaneesta oikeudesta.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään kiinteistöstä, koskee myös yhteistä aluetta ja 33 §:n mukaisesti yleisenä tienä lakkautettua tai lakkaavaa tietä tai tienosaa samoin kuin tien liitännäisalueena lakkautettua aluetta.

Yleistietoimituksessa voidaan ennestään olevan tien varrella suorittaa tilusjärjestelyä, milloin 41 §:ssä säädettyistä sellaiseen alueeseen kohdistuvista kielloista, jonka alueen käyttö aikaisemmin ei ollut vastaavasti rajoitettu, tai 26 §:n 4 momentissa säädettyistä kielloista aiheutuu edellä 1 momentissa tarkoitettua haittaa.

66 §

Lunastuksen laajentaminen

Jos 65 §:n 1 momentissa mainittua haittaa ei voida poistaa tai olennaisesti vähentää tilusjärjestelyllä eikä tien tekemisen vuoksi suoriteta kiinteistönmuodostamislain (554/1995) 68 §:n 2 momentissa tarkoitettua uusjakoa, omistajalla on oikeus vaatia, mikäli hän ei halua saada korvausta haitastaan, että tienpitäjä lunastaa kiinteistön tai sen osan. Sama oikeus on tienpitäjällä, jos kiinteistön tai sen osan kulkuyhteyksien rakentamisen tai muiden tällaisten toimenpiteiden kustannukset tai haitankorvaus olisivat huomattavan suuret kiinteistön tai sen osan arvoon verrattuna.

Kiinteistöstä tai sen osasta, joka lunastetaan 1 momentin nojalla, ja kiinteistöstä tie-

tarkoituksiin otetusta alueesta muodostetaan yleistietoimituksessa lunastusyksikkö. Siihen kohdistunut oikeus voidaan kuitenkin yleistietoimituksessa jättää voimaan.

67 §

Lunastuksen laajentaminen kaava-alueella

Kun yleistä tietä tehdään asemakaavassa liikennealueeksi tai rakennuskaavassa yleistä liikenneväylää varten osoitetulla alueella, tienpitäjä on velvollinen, jos maanomistaja yleistietoimituksessa niin vaatii, lunastamaan kiinteistön tai sen osan sanotun alueen rajaan saakka. Tienpitäjällä on myös oikeus lunastaa mainitunlainen kiinteistö tai sen osa alueen rajaan saakka.

Jos kaavan muutos, joka voi vaikuttaa 1 momentissa mainittuun lunastusoikeuteen tai velvollisuuteen, on hyväksytty tai alueen lunastaminen on rakennuslain (370/1958) nojalla vireillä, ei lunastamisesta saa yleistietoimituksessa päättää ennen kuin kaavan muutos on lainvoimaisesti ratkaistu tai alueen lunastamista koskeva asia on lakanut olemasta rakennuslain nojalla vireillä. Tarvittaessa voidaan asia erottaa eri toimituksessa käsiteltäväksi. Lunastusyksikön muodostamisesta on voimassa, mitä edellä 66 §:n 2 momentissa säädetään.

Jos tie- tai liitännäisalueeksi otetaan asemakaava-alueella osa kiinteistörekisterissä olevasta tontista, on tonttijako muutettava muuttuneiden olosuhteiden mukaiseksi ja suoritettava tontinmittaus muutetun tonttijalon mukaisten tonttien erottamiseksi. Tontinmittauksen toimituskustannuksista vastaa tienpitäjä.

68 §

Asianosaiset ja korvaukset erinäisissä tapauksissa

Yleistietoimituksen asianosaisia ja korvaukseen oikeutettuja ovat myös ne kiinteän omaisuuden omistajat ja käyttöoikeuden haltijat, joilta ei lunasteta omaisuutta, mutta joihin tiehankkeen tai tien käyttämisen haitallisten vaikutusten voidaan katsoa ulottuvan. Tällaisten vaikutusten aiheuttama haitta tai vahinko voidaan vaadittaessa korvata lunastuslain 38 §:n estämättä.

Jos tietarkoituksiin luovutettavalta tai luo-

vutetulta alueelta joudutaan poistamaan tai siirtämään rakennuksia, varastoja tai laitteita taikka puita, kasvavaa satoa tai muuta kasvillisuutta, on siitä aiheutuvan vahingon tai haitan lisäksi korvattava asianomaiselle aiheutuneet poistamis- tai siirtämiskustannukset.

69 §

Korvaussopimus

Jos asianosaiset ovat sopineet korvauksista, ei sopimusta alisteta lunastustoimikunnan vahvistettavaksi lunastuslain 40 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla.

Mitä korvauksesta on sovittu tienpitäjän ja kiinteistön omistajan tai muun asianosaisen välillä, on voimassa myös sitä vastaan, jolle asianosaisen oikeus kiinteistöön on siirtynyt.

Jos lunastettava alue on sopimuksella siirtynyt tienpitäjän omistukseen, siitä erotetaan tiealueeksi tarvittava alue yleistietoimituksessa.

70 §

Korvaus tiealueen ulkopuolisten alueiden käytön rajoittamisesta

Jos kiinteistölle aiheutuu vahinkoa siitä, että omistajan oikeutta kiinteistön käyttämiseen on 40 §:n perusteella rajoitettu alueella, jonka käyttöä aikaisemmin ei ole vastaavasti rajoitettu, tienpitäjä on velvollinen korvaamaan vahingon.

Jos 41 §:n 1, 2 tai 3 momentissa säädettyistä kielloista aiheutuu huomattavaa haittaa kiinteistön tai sen osan käyttämiseksi alueella, jonka käyttöä ei aikaisemmin ollut vastaavasti rajoitettu, on kiinteistön omistajalla oikeus saada tienpitäjältä korvaus haitasta.

71 §

Korvaus omaisuuden poistamisesta erityistapauksissa

Edellä 42 §:n 2 momentissa tai 115 §:ssä mainitun omaisuuden poistamisesta, siirtämisestä tai muuttamisesta aiheutuvasta vahingosta tai kustannuksesta on omistaja oikeutettu saamaan korvauksen samoin kuin 42 §:n 3 momentin toimenpiteestä, jollei siinä mainitun luvan ehdoista muuta johdu.

72 §

Korvaus liittymäkiellosta

Jos 26 §:n 4 momentissa mainitun kiellon johdosta aiheutuu huomattavaa haittaa sellaisen kiinteistön käyttämiseksi, jolla aikaisemmin on ollut liittymä yleiselle tielle, on kiinteistön omistajalla oikeus saada siitä korvaus tienpitäjältä.

73 §

Korvaus tutkimustyön ja eräiden muiden toimenpiteiden aiheuttamasta vahingosta

Jos 46 §:n nojalla suoritetusta toimenpiteestä, tilapäisen kulkutien järjestämisestä tai sellaisen käyttämisestä 48 §:n mukaan, 49 §:ssä tarkoitetusta lumiaidan pitämisestä taikka lumen poistamisesta aiheutuu kiinteistölle vahinkoa, kiinteistön omistajalla on oikeus saada siitä korvausta tienpitäjältä.

74 §

Korvausten maksaminen

Yleistietoimituksessa määrättävät ennakko- ja lopulliset korvaukset niille maksettavine kuuden prosentin korkoineen tulee suorittaa kolmen kuukauden kuluessa niiden määrittämisestä. Korvauksen maksamisen viivästyessä sille maksetaan vuotuista viivästyskorkoa korkolain (633/1982) 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan.

Edellä 1 momentissa mainittu kuuden prosentin korko lasketaan alkavaksi 62 §:ssä mainitusta haltuunotosta ja jäljempänä 77 §:ssä tarkoitetussa tapauksessa korvausvaatimuksen esittämisestä.

75 §

Korvauksen tallettaminen ja maksaminen erinäisissä tapauksissa

Tienpitäjän valittaessa yleistietoimituksessa määrätyistä korvauksista ei riidanalaista osaa korvauksista tarvitse tallettaa. Korvauksen-saajalla on oikeus saada riidanalainen osa lainvoimaisen korvauksen yli menevän osan ja sille varojen nostopäivästä laskettavan kuuden prosentin koron takaisin maksamisesta annettua vakuutta vastaan.

76 §

Laskuojat

Tiesuunnitelmassa osoitettuun laskuoja-alueeseen perustetaan yleistietoimituksessa rasiteoikeus tienpitäjälle. Tällainen alue otetaan haltuun tie- tai liitännäisalueen haltuunoton yhteydessä. Ojituksen luvanvaraisuudesta säädetään vesilain (264/1961) 6 luvun 2 §:ssä.

Jos yleistietoimituksessa ei yhteisestä ojituksesta sovita tai siihen muutoin on erityisiä syitä, voidaan ojitusta koskeva asia siirtää käsiteltäväksi vesilain 6 luvussa tarkoitetussa ojitustoimituksessa, jossa voidaan tarvittaessa vähäisessä määrin poiketa tiesuunnitelmassa osoitetusta laskuojan paikasta.

Jos laskuojasta aiheutuu sen tekemisen jälkeen vahinkoa tai haittaa eikä korvauksista sovita, tulee asiassa menetellä vesilain mukaan. Laskuojan kunnossapidosta on voimassa, mitä vesilaissa ojan kunnossapidosta säädetään.

77 §

Korvauksia koskeva yleistietoimitus

Jos tästä laista johtuva korvaus- tai lunastuskysymys tulee esille muutoin kuin 61 §:ssä mainitun yleistietoimituksen yhteydessä tai jos korvaus voidaan määrätä vasta yleistietoimituksen päätyttyä eikä korvauksista sovita, se on ratkaistava tienpitäjän tai korvausta vaativan hakemuksesta pidettävässä yleistietoimituksessa. Tällaisen toimituksen kustannukset on määrättävä vaatimuksen esittäjän maksettaviksi, jos vaatimus on esitetty ilmeisen aiheettomasti.

78 §

Valtion oikeus korvaukseen

Valtiolla, valtion liikelaitoksista annetun lain (627/1987) mukaisia liikelaitoksia lukuun ottamatta, ei ole oikeutta tässä laissa edellytetystä lunastuksesta johtuvaan korvaukseen, ellei valtioneuvosto erityisestä syystä toisin määrää.

79 §

Panttioikeuden haltijan oikeus korvaukseen

Jos panttioikeuden haltija on kokonaan tai

osaksi menettänyt saamisensa sen vuoksi, että korvausta ei ole talletettu tai korvaukseen oikeutettu on luopunut korvauksesta tai korvaus on sovittu ilmeisesti liian pieneksi, hänellä on oikeus saamistodistukseen merkittävää lyhennystä vastaan saada tienpitäjältä korvaus vahingostaan.

12 luku

Rangaistuksia, teettämismuutoksia, muutoksenhakua ja päätösten tiedoksiantamista koskevat säännökset

100 §

Jos joku

1) rikkoo 26 §:n 4 momentin nojalla annetun kiellon liittymän tekemisestä tai käyttämisestä tai 52 §:ssä, 53 §:ssä, 54 §:n 1 momentissa, 58 §:n 2 momentissa tai 59 §:ssä olevan tai niiden nojalla annetun kiellon tai määräyksen taikka toimii niiden nojalla annetun luvan ja siinä olevien ehtojen vastaisesti;

on tuomittava, jollei teosta muualla laissa ole säädetty ankarampaa rangaistusta, *yleisistä teistä annetun lain säännösten* rikkomisesta sakkoon.

105 §

Tämän lain nojalla tehdystä päätöksestä saa valittaa siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Tiepiirin päätöksestä 41 §:n 4 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa valitetaan siihen lääninoikeuteen, jonka tuomiopiirissä se kiinteistö, jota tiepiirin päätös koskee, sijaitsee ja 52 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa siihen lääninoikeuteen, jonka tuomiopiirissä liittymä sijaitsee.

Kunnalla ja alueellisella ympäristökeskuksella on oikeus valittaa yleis- ja tiesuunnitelman hyväksymispäätöksestä.

105 a §

Yleissuunnitelman hyväksymispäätökseen ei saa hakea valittamalla muutosta siltä osin kuin tien sijainti ja tekniset ratkaisut on jo hyväksytty lainvoimaisessa asemakaava-, rakennus- tai rantakaavassa tai vahvistetussa yleiskaavassa.

Mitä 1 momentissa säädetään, koskee myös tiesuunnitelman hyväksymispäätöstä. Tiesuunnitelman hyväksymispäätökseen ei saa hakea valittamalla muutosta myöskään siltä osin kuin tien sijainti ja tekniset ratkai-

sut on hyväksytty lainvoimaisessa 24 a ja 24 b §:n mukaisessa yleissuunnitelmassa.

106 §

Yleis- ja tiesuunnitelman hyväksymistä, tien lakkauttamista ja kadun tai rakennuskäytävien muuttamista yleiseksi tieksi koskeva päätös on tiepiiriin annettava yleisesti tiedoksi. Tiepiiriin on toimitettava päätös ja sen perusteena olevat asiakirjat asianomaiseen kuntaan, jonka on ilmoitettava niiden nähtäväksi asettamisesta samassa järjestyksessä kuin kunnalliset ilmoitukset saatetaan kunnassa tiedoksi. Päätös ja asiakirjat on pidettävä kunnassa nähtävinä niitä koskevan kuitutuksen julkipanoajan. Tiedoksisääntöön katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä siitä päivästä, jona kuulutus on pantu kunnan ilmoitustaululle.

Jos tiesuunnitelma on merkitykseltään vähäinen, voi tiepiiri noudattamatta, mitä 1 momentissa säädetään, antaa tiesuunnitelman hyväksymispäätöksen tiedoksi erityistiedoksiannontana siten kuin tiedoksiannosta hallintoasioissa annetussa laissa (232/1966) säädetään.

Päätöksestä, joka koskee yksityisen tien muuttamista yleiseksi tieksi, on annettava tieto kunnalle ja 2 momentissa mainittuna erityistiedoksiannontana aloitteen tekijälle tai, jos aloitteen allekirjoittajia on useita, jollekin allekirjoittajista.

107 §

Valitus päätöksestä, jonka valtioneuvosto on antanut tässä laissa tarkoitetussa asiassa lukuun ottamatta päätöstä, jolla yleinen tie

Helsingissä 15 päivänä toukokuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

on lakkautettu tai yksityinen tie määrätty paikallistieksi, ei estä päätöksen täytäntöönpanoa, ellei valitusta käsittelevä viranomainen toisin määrää.

Mitä 1 momentissa säädetään, koskee myös muun viranomaisen päätöstä, joka perustuu 23 §:ään, 41 §:n 1 momentin säännökseen siinä mainitun etäisyyden pidentämisestä, 44 §:ään, 49 §:n 1 momenttiin tai 59 §:ään tai joka koskee yleis- tai tiesuunnitelman hyväksymistä tai tien tekemistä.

Päätöksessä, joka annetaan 42 §:n 2 ja 3 momentin tai 101 §:n 1 momentin nojalla, voidaan määrätä, että päätös on täytäntöön pantavissa valituksesta huolimatta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Lain yleissuunnitelmia koskevia säännöksiä sovelletaan suunnitelmiin, joiden laatiminen on aloitettu lain voimaantulon jälkeen.

Lain voimaan tullessa keskeneräisinä olevat liittymäsuunnitelmat laaditaan loppuun, käsitellään ja vahvistetaan lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti.

Lain 28 §:n 3 momentin säännöstä määräajan pidentämisestä ei sovelleta tiesuunnitelmiin, joiden vahvistamispäätösten voimassaoloaikaa on jo jatkettu lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten nojalla.

Lain voimaan tullessa vireillä olevat tietomittaukset saatetaan loppuun ja niissä tehdään päätökset lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti.

Liikenneministeri *Matti Aura*

N:o 343

Laki**merimiesten vuosilomalain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 15 päivänä toukokuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 1 päivänä kesäkuuta 1984 annetun merimiesten vuosilomalain (433/1984) 8 §:n
 1 momentti sekä
lisätään lakiin uusi 17 a §, 18 §:ään uusi 3 momentti ja lakiin uusi 19 a § seuraavasti:

8 §

Vuosiloman jakaminen

Vuosiloman tulee olla yhdenjaksoinen. Toinen kahden peräkkäisen lomanmääräytymiskauden lomasta voidaan kuitenkin antaa kahdessa tai useammassa osassa. Työjakson aikana työntekijälle annettavaa lyhytaikaista maissakäyntivapaata ei lasketa vuosilomaan kuuluvaksi.

setusta tai maksettavaksi erääntyneestä palkasta. Palkkaan, jota korotetaan 13 §:n 2 momentissa säädetyllä kertoimella, ei lasketa mukaan lain tai sopimuksen mukaisesta ylityöstä peruspalkan lisäksi maksettavaa korotusosaa eikä rahana maksettavaa vastikekorvausta.

Sellaiselle työntekijälle, jonka työsuhde on lomakautta edeltävän lomanmääräytymiskauden loppuun mennessä keskeytymättä jatkunut vähintään yhden vuoden, suoritetaan lomakorvausta 11 prosenttia 1 momentin mukaan määräytyvästä palkasta.

17 a §

Lomakorvaus työsuhteen jatkuessa

Työntekijälle, joka sopimuksen mukaisesti on lomanmääräytymiskauden aikana työssä niin harvoina päivinä tai niin lyhyen ajan, ettei hänelle tästä syystä kerry ainoatakaan 3 §:n mukaista täyttä lomanmääräytymiskautta tai vain osa kalenterikuukausista on täysiä lomanmääräytymiskuukausia, suoritetaan, mikäli hän lomanmääräytymiskauden aikana on ollut työssä yhteensä vähintään kuusi tuntia, lomapalkan asemasta lomakorvauksena kahdeksan ja puoli prosenttia edellisen lomanmääräytymiskauden aikana mak-

18 §

Lomakorvaus työsuhteen päättyessä

Työntekijälle, jota 17 a §:ssä tarkoitetaan, suoritetaan työsuhteen päättyessä, jos hän sen aikana on ollut työssä vähintään kuusi tuntia, lomakorvauksena kahdeksan ja puoli prosenttia hänelle 17 a §:n mukaan määräytyvästä palkasta siltä ajalta, jolta hän siihen mennessä ei ole saanut lomakorvausta. Sellaiselle 17 a §:ssä tarkoitettulle työntekijälle, jonka työsuhde on jatkunut vähintään yhden vuoden, suoritetaan lomakorvausta 11 pro-

senttia hänelle 17 a §:n mukaan määräytyvästä palkasta siltä ajalta, jolta hän siihen mennessä ei ole saanut korvausta.

19 a §

Lomakorvaus usean työsuhteen perusteella

Jos työntekijä on ollut saman työnantajan palveluksessa useammassa kuin yhdessä työsuhteessa yhteensä vähintään kuusi tuntia saman kalenterikuukauden aikana eikä hänellä muutoin ole oikeutta vuosilomaan tai lomakorvaukseen, hänelle maksetaan lomakorvauksena kahdeksan ja puoli prosenttia kalenterikuukauden aikana ansaitusta palkasta.

Määriteltäessä oikeutta tämän pykälän mukaiseen lomakorvaukseen huomioon ei oteta niitä työpäiviä eikä työtunteja, joiden perusteella on syntynyt oikeus 18 §:n mukaiseen lomakorvaukseen. Lomakorvausta laskettaessa ei oteta huomioon näiden työpäivien eikä työtuntien palkkaa.

Lomakorvaus lasketaan kalenterikuukauden aikana maksetusta tai maksettavasta palkasta 17 a §:ssä säädetyllä tavalla. Tämän pykälän mukainen lomakorvaus eräännyy maksettavaksi viimeistään seuraavan kalenterikuukauden aikana.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1998.

Helsingissä 15 päivänä toukokuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Työministeri *Liisa Jaakonsaari*

N:o 344

Sisäasiainministeriön päätös**kuntajaon muuttamisesta Rantsilan ja Lumijoen kuntien välillä sekä Muhoksen ja Tyrnävän kuntien välillä**

Annettu Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 1998

Sisäasiainministeriö on 19 päivänä joulukuuta 1997 annetun kuntajakolain (1196/1997) 1 §:n 3 momentin ja 11 §:n nojalla päättänyt:

1 §

Rantsilan kunnasta siirretään Lumijoen kuntaan ne alueet, jotka on kameraalisesti siirretty Rantsilan kunnan Rantsilan kylän tilasta Järvitalo 30:25 Lumijoen kunnan Lumijoen kylän tiloihin Saunakaarto 10:34, Alakaakinen 10:72 ja Valtio—Lumijoki 159, Rantsilan kunnan Sipolan kylän tilasta Haaraojanrinne 5:14 Lumijoen kunnan Lumijoen kylän tiloihin Poutala 52:31 ja Ronttola 53:17, Rantsilan kunnan Sipolan kylän tilasta Martti 9:137 Lumijoen kunnan Lapinniemen kylän tilaan Viirilä 30:15 sekä Lumijoen kylän tilaan Ulkometsä 45:10, Rantsilan kunnan Sipolan kylän tilasta Yrttitarha 21:26 Lumijoen kunnan Lapinniemen kylän tilaan Viirilä 30:15 sekä Lumijoen kylän tilaan Ulkometsä 7:17, Metsäraappana 35:51 ja Valtio—Lumijoki 159, Rantsilan kunnan Sipolan kylän tilasta Haarala 48:6 Lumijoen kunnan Lapinniemen kylän tilaan Viirilä 30:15 sekä Lumijoen kylän tiloihin Viirikangas 9:10, Poutala 52:31 ja Ronttola 53:17, Rantsilan kunnan Valtion metsämaiden rekisteriyksiköstä Rantsilan valtionmaa 893:10:1 Lumijoen kunnan Lumijoen kylän tilaan Valtio—Lumijoki 159 kiinteistörekisteriin 7 päivänä helmikuuta 1995 merkityssä tilusvaihtotoimituksessa 107 230-9 ja siihen tehdyssä korjauspäätöksessä nro 1/404/96, joka on rekisteröity 10 päivänä huhtikuuta 1996.

2 §

Lumijoen kunnasta siirretään Rantsilan kuntaan ne alueet, jotka on kameraalisesti siirretty Lumijoen kunnan Lapinniemen kylän tilasta Viirilä 30:15 Rantsilan kunnan Sipolan kylän tiloihin Martti 9:137, Yrttitarha 21:26 ja Haarala 48:6, Lumijoen kunnan Lumijoen kylän tilasta Ulkometsä 7:17 Rantsilan kunnan Sipolan kylän tilaan Yrttitarha 21:26, Lumijoen kunnan Lumijoen kylän tilasta Viirikangas 9:10 Rantsilan kunnan Sippolan kylän tilaan Haarala 48:6, Lumijoen kunnan Lumijoen kylän tilasta Saunakaarto 10:34 Rantsilan kunnan Rantsilan kylän tilaan Järvitalo 30:25, Lumijoen kunnan Lumijoen kylän tilasta Alakaakinen 10:72 Rantsilan kunnan Rantsilan kylän tilaan Järvitalo 30:25, Lumijoen kunnan Lumijoen kylän tilasta Ulkometsä 45:10 Rantsilan kunnan Sipolan kylän tiloihin Martti 9:137 ja Yrttitarha 21:26, Luomijoen kunnan Lumijoen kylän tilasta Poutala 52:31 Rantsilan kunnan Sipolan kylän tiloihin Haaraojanrinne 5:14 ja Haarala 48:6, Lumijoen kunnan Lumijoen kylän tilasta Ronttola 53:17 Rantsilan kunnan Sipolan kylän tiloihin Haaraojanrinne 5:14 ja Haarala 48:6, Lumijoen kunnan Lumijoen kylän tilasta Valtio—Lumijoki 159 Rantsilan kunnan Rantsilan kylän tilaan Järvitalo 30:25 ja Sipolan kylän tilaan Yrttitarha 21:26 sekä Valtion metsämaiden rekisteriyksikköön Rantsi-

lan valtionmaa 893:10:1 kiinteistörekisteriin 7 päivänä helmikuuta 1995 merkityssä tilusvaihtotoimituksessa nro 107 230-9 ja siihen tehdyssä korjauspäätöksessä nro 1/404/96, joka on merkitty kiinteistörekisteriin 10 päivänä huhtikuuta 1996.

3 §

Muhoksen kunnasta siirretään Tyrnävän kuntaan se alue, joka on kameraalisesti siirretty Muhoksen kunnan Laitasaaren kylän tilasta Rauhio-oja 23:37 Tyrnävän kunnan Tyrnävän kylän tilaan Niittyä 24:7 kiinteistörekisteriin 2 päivänä maaliskuuta 1995 merkityssä tilusvaihtotoimituksessa nro 123 523-0.

4 §

Tyrnävän kunnasta siirretään Muhoksen kuntaan se alue, joka on kameraalisesti siir-

Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 1998

retty Tyrnävän kunnan Tyrnävän kylän tilasta Niittyä 24:7 Muhoksen kunnan Laitasaaren kylän tilaan Rauhio-oja 23:37 kiinteistörekisteriin 2 päivänä maaliskuuta 1995 merkityssä tilusvaihtotoimituksessa nro 123 523-0.

5 §

Siirrot eivät aiheuta muutosta kuntien kielelliseen jaotukseen.

6 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

7 §

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimmalta hallinto-oikeudelta sen mukaan kuin kuntajakolain 35 §:ssä on säädetty.

Ministeri *Jouni Backman*

Neuvotteleva virkamies Toivo Pihlajaniemi

N:o 345

**Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös
räjähdysvaarallisiin ilmaseoksiin tarkoitetuista laitteista ja suojausjärjestelmistä annetun
kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen 15 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 14 päivänä toukokuuta 1998

Kauppa- ja teollisuusministeriö on
muuttanut räjähdysvaarallisiin ilmaseoksiin tarkoitetuista laitteista ja suojausjärjestelmistä
27 marraskuuta 1996 annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen (918/1996) 15 §:n 2
momentin sekä

lisännyt 15 §:ään uuden 3 momentin seuraavasti:

15 §

Tällä päätöksellä kumotaan räjähdysvaarallisisissa tiloissa käytettävien sähkölaitteiden sähköturvallisuusvaatimuksista annettu kauppa- ja teollisuusministeriön päätös (1698/1993) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen. Kumottua päätöstä voidaan kuitenkin edelleen soveltaa tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvaan sähkölaitteeseen 30 päivään kesäkuuta 2003. Tällöin on kuitenkin sovellettava liitteenä 1 tämän päätöksen liitettä 1.

Riippumatta siitä, mitä edellä säädetään, kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen 1698/1993 muutoksen 891/1995 liitteen 1 nojalla annetut vaatimuksenmukaisuustodistukset hyväksytään, mikäli ne on annettu ennen 30 päivää syyskuuta 1998.

Tämä päätös tulee voimaan 31 päivänä toukokuuta 1998.

Helsingissä 14 päivänä toukokuuta 1998

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

Ylitarkastaja Pertti Lindberg

Yhdenmukaistettuja standardeja, joihin viitataan päätöksen 1698/1993 3 §:n 1 momentin a kohdassa

Numero	Nimi	Painos	Päiväys
EN 50 014	— Räjähdysvaarallisten tilojen sähkölaitteet: yleiset vaatimukset	2	joulukuu 1992
EN 50 015	— Räjähdysvaarallisten tilojen sähkölaitteet: öljytäyteinen rakenne "o"	2	huhtikuu 1994
EN 50 016	— Räjähdysvaarallisten tilojen sähkölaitteet: suojatuuletteinen rakenne "p"	2	lokakuu 1995
EN 50 017	— Räjähdysvaarallisten tilojen sähkölaitteet: hiekkatäyteinen rakenne "q"	2	huhtikuu 1994
EN 50 018	— Räjähdysvaarallisten tilojen sähkölaitteet: räjähdyspaineen kestävä rakenne "d"	2	elokuu 1994
EN 50 019	— Räjähdysvaarallisten tilojen sähkölaitteet: varmennettu rakenne "e"	2	maaliskuu 1994
EN 50 020	— Räjähdysvaarallisten tilojen sähkölaitteet: luonnostaan vaaraton rakenne "i"	2	elokuu 1994
EN 50 028	— Räjähdysvaarallisten tilojen sähkölaitteet: massaan valettu rakenne "m"	1	helmikuu 1987
EN 50 039	— Räjähdysvaarallisten tilojen sähkölaitteet: luonnostaan vaarattomat sähköjärjestelmät "i"	1	maaliskuu 1980
EN 50 050	— Käsikäyttöiset sähköstaattiset maalauslaitteet	1	tammikuu 1986
EN 50 053 OSA 1	— Käsikäyttöiset sähköstaattiset ruiskumaalauslaitteet, joiden energia on enintään 0,24 mJ, ja niiden lisälaitteet	1	helmikuu 1987*
EN 50 053 OSA 2	— Käsikäyttöiset jauhemaalauslaitteet, joiden energia on enintään 5 mJ, ja niiden lisälaitteet	1	kesäkuu 1989*
EN 50 053 OSA 3	— Käsikäyttöiset hiutalemaalauslaitteet, joiden energia on 0,24 mJ tai 5 mJ, ja niiden lisälaitteet	1	kesäkuu 1989*

* Sovelletaan ainoastaan niitä kohtia, joissa käsitellään standardissa EN 50 053 olevassa 1—3 osassa säädetyn laitteen valmistamista.

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 342—345, 2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
OY EDITA AB, HELSINKI 1998